

PREDLOGI ZDS ZA SPREMEMBE DAVČNE ZAKONODAJE

September 2015

Združenje delodajalcev Slovenije

ZDS je član

PREDLOGI ZDS ZA SPREMEMBE DAVČNE ZAKONODAJE

September 2015

Upravni odbor ZDS je na seji 22.9.2015 obravnaval in potrdil Predloge ZDS za spremembe davčne zakonodaje. Predlogi ZDS so bili 28.9.2015 posredovani dr. Dušanu Mramorju, ministru za finance, predsedniku usmerjevalnega odbora, ki je bil ustanovljen na podlagi podpisanega Socialnega sporazuma za obdobje 2015-2016 .

1. Uvedba zgornje meje za plačilo prispevkov za socialno varnost tudi za osebe, ki so zavarovane iz naslova delovnega razmerja, na znesek 3,5 kratnika povprečne plače v RS. Glede na podatek o povprečni plači v RS v letu 2014 bi znašal ta limit 5.390,88 evrov bruto.

Obrazložitev:

- Glede na omejene pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja - zakonsko določena najvišja pokojninska osnova, od katere se odmeri pokojnina-, je diskriminatorno, da samo osebe, ki so zavarovane iz delovnega razmerja plačujejo prispevke za socialno varnost od neomejene osnove.
- Najvišja osnova, določena v višini 3,5 -kratnika povprečne plače v RS velja za samozaposlene zavarovance in za družbenike.
- Limitirano osnovo za plačilo prispevkov ima večina držav EU.
- Strošek dela tistih, ki prinašajo najvišjo dodatno vrednost, ki je sedaj izredno visok, se bi znižal.
- Z uvedbo najvišje osnove za plačilo prispevkov bi sicer bil priliv v socialne blagajne nižji, vendar pa bi se po drugi strani povečala davčna osnova za plačilo dohodnine in bi se učinek delno kompenziral z večjim prilivom dohodnine v proračun.

2. Ukinitvev dohodninskega razreda po stopnji 50%, ki je bil uveden kot začasni ukrep z Zakonom za uravnoteženje javnih financ.

3. Davčna razbremenitev plač/povišanje neto dohodka delojemalca

4. Sprememba Zakona o dohodnini-ZDoh-2 glede določb o ugodnostih v naravi, ki jih zagotavljajo delodajalci delavcem

Obrazložitev:

Zaradi izredno »strogih« določb glede tega, kaj vse se šteje za boniteto in s tem povezano dodatno obdavčitevijo zaposlenih in višjih stroškov delodajalca, ne prihaja do zagotavljanja tistih ugodnostih, ki imajo pozitiven vpliv na zaposlene in na delodajalca in so v interesu tako zaposlenih kot delodajalca.

Zato predlagamo, da naj se s spremembami Zakona o dohodnini- ZDoh-2 določi, da se bonitete, ki jih delodajalec zagotavlja delojemalcu ne vključujejo v davčno osnovo delojemalca, če vrednost vseh bonitet ne presega 100 evrov na mesec. Na ta način se v davčno osnovo ne bi vštevata vsa tista

plačila delodajalca, ki so povezana tako s spodbujanjem timskega dela zaposlenih, kot s promocijo zdravja na delovnem mestu, s kolektivnim nezgodnim zavarovanjem delavcev, z zavarovanjem pri službenih potovanjih v tujino, se pravi z vsemi tistimi plačili, ki so tako v interesu zaposlenih kot delodajalca.

5. Sprememba davčne obravnave regresa

Obrazložitev:

Poseben problem je, ko delodajalec delavcem že izplača regres v roku, določenem z ZDR-1 in v višini, določeni z ZDR-1 oziroma s kolektivnimi pogodbami, ob koncu leta pa jim izplača še poračun regresa v skladu s svojimi akti. Tako izplačilo ob koncu leta (decembra) se kljub temu, da je v aktih delodajalcih opredeljeno kot regres in da gre za vnaprej dogovorjeno obveznost delodajalca in pravico delavca, davčno ne obravnava kot regres, ampak kot drug dohodek iz delovnega razmerja, od katerega se v celotnem znesku plačujejo vsi prispevki za socialno varnost.

Menimo, da se mora vsako izplačilo regresa, ki je določeno kot obveznost delodajalca in pravica delavca, ne glede na to, kdaj je izplačano, davčno obravnavati kot regres in ne kot v primeru izplačila ob koncu leta, kot drug dohodek iz delovnega razmerja.

S spremembo Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju-ZPIZ-2 pa naj se določi bolj ugodna davčna obravnava regresa, in sicer tako, da se prispevki ne plačujejo od zneska regresa do višine 100% povprečne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji. S predlaganimi rešitvami se bi povečalo število izplačanih poračunov regresa, s čimer bo tudi na račun več plačane dohodnine priliv v proračun višji, povečali pa se bodo tudi neto prejemi zaposlenih, kar vse bo vplivalo tudi na višjo potrošnjo.

6. Sprememba davčne obravnave nadomestil za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu in na delovnem mestu in nadomestil za uporabo lastnih sredstev za delo na delovnem mestu.

Obrazložitev:

Višina nadomestila za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu je odvisna od narave dela na domu, vendar že hiter izračun pokaže, da primerno nadomestilo za uporabo lastnih sredstev hitro lahko preseže v Zakonu o dohodnini-ZDoh-2 določene meje (neobdavčeno je do višine 5% plače delavca, vendar največ do višine 5% povprečne plače v RS). Poleg administrativnih ovir je razlog za neuporabo inštituta dela na domu tudi popolnoma destimulativna davčna obravnava nadomestil za uporabo lastnih sredstev za delo na domu. Po eni strani se dohodnina plačuje od tistega dela nadomestil, ki presega zakonsko določeni limit, medtem, ko se prispevki za socialno varnost plačujejo od celotnega zneska nadomestila za uporabo lastnih sredstev za delo na domu in celotnega zneska nadomestila za uporabo lastnih sredstev za delo na delovnem mestu.

Zato predlagamo, da se naj s spremembo Zakona o dohodnini-ZDoh-2 zviša vrednostni prag za obdavčitev nadomestila za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu z dosedanjih 5 % mesečne plače delavca oz. največ 5 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji na največ 30% povprečne mesečne plače v Sloveniji in se hkrati črta tisti del besedila 10. točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 ki odkazuje na podrobnejšo ureditev dela na domu v posebnih predpisih, kolektivnih pogodbah ali splošnih aktih delodajalca. S spremembo Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju-ZPIZ-2

pa naj se določi, da se prispevki od nadomestil za uporabo lastnih sredstev za delo na domu in za delo na delovnem mestu plačujejo le od tistega dela, ki se všteva v davčno osnovo.

7. V Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju-ZPIZ-2 naj se določi, da se od božičnice kot drugega dohodka iz delovnega razmerja ne plačujejo prispevki do višine 70% povprečne plače zaposlenih v RS.

Obrazložitev:

Visoka davčna obremenitev izplačila plač in drugih dohodkov iz delovnega razmerja iz naslova uspešnosti poslovanja vpliva na to, da se tista podjetja, ki bi želela ob koncu leta nagraditi delavce z dodatnim plačilom, za to obliko izplačil ne odločajo. S tem, ko bi božičnico opredelili kot drug dohodek iz delovnega razmerja in določili mejo za plačilo prispevkov za socialno varnost v višini 70% povprečne plače zaposlenih v RS (enako kot velja za regres), bi imela davčna razbremenitev tega izplačila pozitiven učinek tako na delodajalca kot na delavca. Stroški delodajalca bi bili nižji, neto dohodek delavca višji (stimulacija za nadaljnje delo v podjetju).

8. V zakonu o dohodnini-ZDoh-2 naj se določi, da se plačila dijakom za (enomesečno) delovno prakso, ki jo mora delodajalec omogočiti dijaku, ki ga soštipendira v skladu z Zakonom o štipendiranju-ZŠtip-1 ne všteva v davčno dohodka iz delovnega razmerja do višine, ki jo določi vlada in se v Uredbi o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja (davčna uredba) določi višina neobdavčenega zneska.

Obrazložitev:

Po ZDoh-2 se kot dohodek iz delovnega razmerja šteje le plačilo dijakom in študentom za obvezno praktično delo in je v davčni uredbi določeno, da se plačila dijakom in študentom za obvezno praktično delo, ki **so v skladu s predpisi, ki urejajo vzgojo in izobraževanje**, ne vštevajo v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja do višine 172 evrov za opravljeno obvezno praktično delo v obdobju enega meseca. Tako lahko le dijaki in študenti, ki opravljajo obvezno praktično delo, ki ga zahtevajo šole v skladu s svojim izobraževalnim programom, prejmejo neobdavčeno plačilo za opravljeno obvezno praktično delo do višine 172 evrov in se jim tudi povračilo stroškov za prevoz in prehrano ne všteva v davčno osnovo, ker gre za dohodek iz delovnega razmerja.

Plačilo za enomesečno delovno prakso, ki jo mora delodajalec omogočiti dijaku, ki ga soštipendira po Zakonu o štipendiranju –ZŠtip-1, pa se davčno obravnava kot dohodek iz drugega pogodbenega razmerja. Dohodek iz drugega pogodbenega razmerja vključuje vsak posamezni dohodek za opravljeno delo ali storitev, kar pomeni, da se tudi vsa povračila stroškov v zvezi z delom vključujejo v davčno osnovo tega dohodka. Če delodajalec dijaku štipendistu v času opravljanja delovne prakse povrne stroške za prevoz in prehrano, je povračilo teh stroškov obdavčeno.

Menimo, da bi morala biti ne glede na to, na kateri podlagi opravljajo dijaki obvezno delovno prakso pri delodajalcu, tudi plačila za opravljeno delo enako davčno obravnavana.

9. V Zakonu o dohodnini-ZDoh-2 naj se določi, da posebna davčna osnova (42. člen ZDoh-2) velja tudi za delavce iz zasebnega sektorja, ki so napoteni na delo v tujino

Obrazložitev:

Za javnega uslužbenca in funkcionarja, ki je napoten na delo v tujino velja posebna davčna osnova, določena v 42. členu ZDoh-2, tako, da se tej osebi v davčno osnovo vštevajo samo tisti dohodki oziroma deli dohodka iz delovnega razmerja, ki so po vsebini in obsegu ustrezajoči dohodkom iz delovnega razmerja, ki bi jih prejeli za enaka dela v Sloveniji. Tako se tem osebam v davčno osnovo ne vštevajo plačila stroškov nastanitve, plačila zavarovalnih premij in plačila podobnih stroškov, ki jim sploh ne bi nastali, če ne bi bili napoteni na delo v tujino. Posebna davčna osnova velja le za javne uslužbenke in za funkcionarje, ne pa tudi za delavce iz zasebnega sektorja, ki jih delodajalec napoti na delo v tujino.

Menimo, da bi morali biti vsi davčni zavezanci, ki so napoteni na delo v tujino in ki prejema istovrstne dohodke oziroma so jim zagotovljene istovrstne ugodnosti v naravi, enako davčno obravnavani, ne glede na to, kje je kdo zaposlen in kdo ga je napotil na delo v tujino.